

Ümbersõnastatud Brüsseli I määrus

Määrusega nr 1215/2012 seotud riigikohane teave ja elektroonilised vormid

Üldine teave

Määruse 1215/2012 eesmärk on lihtsustada juurdepääsu õigusemõistmisele, eelkõige seeläbi, et määrusega kehtestatakse kohtute pädevust käsitlevad õigusnormid ning õigusnormid tsiviil- ja kaubandusajades tehtud liikmesriikide kohtuotsuste kiire ja lihtsa tunnustamise ja täitmise kohta.

Määrus asendab määruse 44/2001 (Brüsseli I määrus), mida kohaldatakse siiski kohtumenetluste suhtes, mis on algatatud enne määruse 1215/2012 kohaldamise alguskuupäeva 10. jaanuaril 2015 (täpsem info määruse 1215/2012 artiklis 66).

Määrus kehtib kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides, sealhulgas Taanis, kes on 2005. aastal sõlminud Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise lepingu kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades. Vajalikud õigusaktide muudatused jõustusid Taanis juba 1. juunil 2013.

Määruses määratakse kindlaks, millise liikmesriigi kohtutel on pädevus otsustada rahvusvahelist elementi sisaldava tsiviil- või kaubandusvaidluse üle.

Määruses sätestatakse, et ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsust tunnustatakse teistes liikmesriikides ilma erimenetluseta.

Ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsus, mis on selles liikmesriigis täitmisele pööratav, on täitmisele pööratav ka muus liikmesriigis, ilma et oleks vaja seda uuesti täidetavaks tunnistada.

Määruses nähakse ette kaks tunnistuse vormi, nimelt kohtuotsuse tunnistus ja ametliku dokumendi / kohtuliku kokkuleppe tunnistus.

Kooskõlas määrusega on liikmesriigid teavitanud pädevaid kohtuid, kellele tuleb esitada kohtuotsuse täitmisest keeldumise taotlus, ning kohtuid, kes on pädevad kaebusi menetlema. **Riigi kohta üksikasjaliku teabe saamiseks klõpsake paremas servas selle lipukesel.**

Kooskõlas artikli 26 lõikega 2 peab kohus teatud juhtudel enne menetluse algatamist tagama, et kostjat on teavitatud tema õigusest kohtualluvus vaidlustada ning kohtusse ilmumise või ilmumata jätmise tagajärgedest. Sellel otstarbel on tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva Euroopa õigusala koostöö võrgustik koostanud mittekohustusliku standardteksti, mis sisaldab teavet, mida kohus võiks kasutada, et täita määruse artikli 26 lõike 2 kohast kohustust teavitada kostjat.

Euroopa e-õiguskeskkonna portaalist leiab teavet määruse kohaldamise kohta ja kasutajasõbraliku vahendi vormide täitmiseks.

Seonduvad lingid

🔗 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1215/2012, 12. detsember 2012, kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades

🔗 Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vaheline kohtualluvust ja kohtuotsuste täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitlev leping (ELT L 299, 16.11.2005).

Käesolevat lehekülge haldab Euroopa Komisjon. Sellel veebisaidil avaldatud teave ei kajasta tingimata Euroopa Komisjoni ametlikku seisukohta. Komisjon ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õigusteabe viida alt ELi veebilehtede autoriõiguste eeskirjade kohta.

Viimati uuendatud: 19/02/2019